

Sygn. akt VI Cz 873/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Polak

Sędziowie: SSO Karol Kołodziejczyk

SSR del. Aleksandra Korusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 sierpnia 2018r.

sprawy z wniosku C. I. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

z udziałem dłużnika S. P.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy C. I. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

od zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Myszkowie

z dnia 8 czerwca 2018r., sygn. akt I Co 215/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Cz 873/18

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 8 czerwca 2018r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Myszkowie stosując art. 130 § 2 k.p.c. w związku z 13 § 2 k.p.c. zwrócił wniosek C. I. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego.

Argumentując zarządzenie Przewodniczący wskazał, że zgodnie z treścią art. 126 § 1 k.p.c. każde pismo procesowe winno zawierać podpis strony lub jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika. Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik zobowiązany jest dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa. Radca prawny może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa. Sąd Rejonowy uznał, że własnoręczny podpis powinien nosić cechy indywidualne, utrudniające podrobienie, ale i powtarzalne, pozwalające odróżnić go od innych. Zaznaczenie liter powinno umożliwić utożsamienie z nazwiskiem podpisującego. Podpis własnoręczny, ale niekoniecznie czytelny musi obejmować co najmniej nazwisko. Nie jest podpisem w świetle art. 126 k.p.c. parafa, czyli znak ręczny składający się z inicjałów.

Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2018 r., pełnomocnik wnioskodawcy został zobowiązany do usunięcia braków formalnych wniosku poprzez podpisanie wniosku, złożenie oryginału pełnomocnictwa albo odpisu pełnomocnictwa notarialnie poświadczonego lub poświadczonego przez pełnomocnika, na którym będzie widnieć

podpis pełnomocnika oraz złożenie dokumentu, z którego wynika, że osoby podpisane pod pełnomocnictwem były uprawnione do reprezentacji wnioskodawcy w dacie udzielenia tego pełnomocnictwa tj. oryginału dokumentu albo jego odpisu notarialnie poświadczonego lub poświadczonego przez pełnomocnika, na którym będzie widnieć podpis pełnomocnika – wraz z odpisem – w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu wniosku. W określony terminie, braki formalne wniosku nie zostały uzupełnione.

Powyższe zarządzenie zaskarżył wierzyciel C. I. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Z siedzibą w W., zarzucając naruszenie:

- art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 126 § 1 k.p.c. w zw. art. 89 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zwrot wniosku na skutek nieprzedstawienia oryginału, ani prawidłowo poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu pełnomocnictwa oraz wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych, podczas gdy wierzyciel, uzupełnił braki formalne wniosku dołączając prawidłowo uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi powoda, a także wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych;

- art. 233 § 1 w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 89 § 1 k.p.c. w zw. z art. 68 k.p.c. poprzez uznanie, że dołączone do wniosku odpisy pełnomocnictwa, wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych nie zostały prawidłowo uwierzytelnione, w sytuacji gdy zostały one prawidłowo poświadczone przez pełnomocnika wierzyciela i spełniają wszystkie wymogi określone w ustawie o adwokaturze z dnia 26 maja 1982r. zawarte w art. 4 ust. 1b tj. podpis adwokata, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie również godzinę dokonania czynności, a jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki lub uszkodzenia) - stwierdzenie ich w poświadczeniu.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości i zasądzenie od dłużnika S. P. na rzecz wierzyciela kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie było nieuzasadnione.

Przepisy nie określają prawnej definicji podpisu. Jak wynika z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2009r. IV CSK 78/09 LEX nr 512010 (teza 1 i 2) zasadniczo podpis powinien wyrażać co najmniej nazwisko. Nie jest konieczne, aby było to nazwisko w pełnym brzmieniu, gdyż dopuszczalne jest jego skrócenie, nie musi ono być także w pełni czytelne. Podpis powinien jednak składać się z liter i umożliwiać identyfikację autora, a także stwarzać możliwość porównania oraz ustalenia, czy został złożony w formie zwykle przezeń używanej; podpis więc powinien wykazywać cechy indywidualne i powtarzalne. Przy najłagodniejszym traktowaniu przesłanek uznania konkretnego znaku pisarskiego za podpis, motywowanym charakterem czynności (oświadczenie ostatniej woli składane przed notariuszem), nie można odstąpić od minimum, jakim jest to, by znak pisarski umożliwiał identyfikację osoby, od której pochodzi, przynajmniej według takich kryteriów, jak cechy indywidualne i powtarzalne. Choć podpis nie musi być sporządzony czytelnie, to powinien odzwierciedlać cechy charakterystyczne dla osoby, która go składa i tym samym - wskazywać na tę osobę. W świetle powyższego znak pisarski, użyty w roli podpisu, musi umożliwiać identyfikację osoby, od której pochodzi, a więc wykazywać cechy indywidualne i powtarzalne.

W niniejszej sprawie nieczytelne znaki graficzne widniejące na wniosku i dokumentacji załączonej do wniosku nie pozwalają na identyfikację osoby, która je złożyła. Prostota konstrukcji znaku graficznego rodzi wątpliwości co do osoby składającej podpis. Tym bardziej, że w sposób oczywisty różni się od podpisu pełnomocnika wierzyciela złożonego na zażaleniu oraz załącznikach do zażalenia.

Mając na względzie wskazane argumenty Sąd odwoławczy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.